

گرانترین کشورهای اروپایی برای تهیه مسکن

گزارشات حاکی از افزایش هزینه مسکن در سراسر اتحادیه اروپا است که البته این رویداد در لوکزامبورگ با سرعتی باور نکردنی رو به افزایش است. طی یک سال گذشته نرخ مسکن در سراسر شهرهای اروپایی به میزان ۶.۱ درصد افزایش یافته است.

بحران مردم اروپا در دو سال اخیر

پاندمی کرونا

بحران مسکن

نفر از ساکنان لوکزامبورگ به خاطر گرانی مسکن مهاجرت کرده اند

۷۰/۰۰۰

۱۲٪ افزایش نرخ در سراسر قاره اروپا از سال ۲۰۰۷

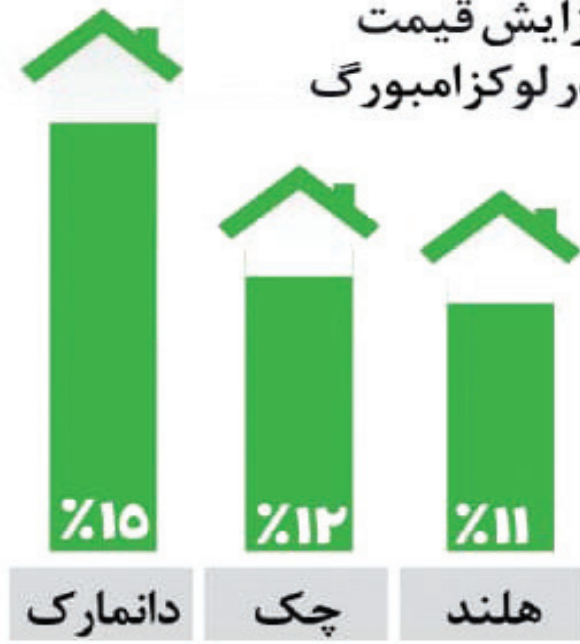

۶٪- میزان کاهش قیمت هزینه مسکن در شهرهای کرواسی

۱۷٪

میزان افزایش قیمت مسکن در لوکزامبورگ

میزان صعود قیمت هزینه مسکن در شهرهای اروپایی

منبع: ایمننا

گزارش

سیاسی کاری در رقابت تکواندوی کار ایرانی در المپیک

حاشیه‌های سازی به سبک رسانه ملی

ورزش را تا این حد از در پیچه سیاست نمی‌بیند. گزارش این رقابت و اظهاراتی، که در آن مطرح شده است، تنها تقابل میان ایرانی و ایرانی را بیشتر و بیشتر کرده است. رفتار صداوسیما در حالی بود که به محض پایان بازی تصاویر قطع شد و هیچ کس هم نه به نام انگلیسی علیزاده، که او به سر رنگ پرچم ایران بر پیراهنش حک کرده بود، اشاره کرد و نه در آغوش گرفتن ناهید کیانی و مهر و کمرانی، مری سابق خود. از اینکه حتی بعد از این پیروزی اندکی شادی در چهره خود نمایان نساخت و احترام ملت و هم‌بازی و مری قدیمی را به جای آورد هم صداوسیما سخنی نگفت؛ چه بسا چهره‌اش غم هم داشت. از اینکه مری کیانی پنهانده، این روزها یک ایرانی است که کمتر از او شنیده‌ایم. حتی نحوه نمایش این رقابت‌ها هم احتمالاً به دلایلی که می‌دانیم به‌طور کوچک‌شده در تصاویر تلویزیونی و هم‌زمان با پخش تصاویر بسکتبال بود تا شاید به وضوح تصاویر و حرکات متفاوتی که علیزاده بعد از خروجش از ایران ممکن است داشته باشد، دیده نشود. فراموش نکنیم صداوسیما می‌گوید کیانی علیزاده از پول مردم برای خرج شده، این روزها خود در ماجرای اختصاص ۱۵۰ میلیون یورو از ذخایر ارزی صندوق توسعه ملی به این مجموعه باید پاسخگوی همین مردم باشد. خیلی‌ها از خود می‌پرسند که این رسانه مگر چه نقش کلیدی‌ای داشته که مجلس مجوز اختصاص این مقدار پول از این صندوق را که به نوعی بیت‌المال به شمار می‌آید به سازمان اختصاص داده است. این رسانه با آنچه بر سر رقابت علیزاده و کیانی انجام داد تنها به افزودن فاصله میان مردم به جای نزدیک کردن‌شان به هم کمک کرده است. به جای سخن از دوستی‌ها تنها بر دشمنی‌ها اضافه کرده و نشان داده است این ملت ظاهراً سرنوشتش این گونه است که روزبه‌روز با سیاسی‌کاری‌ها به دو قسمت تقسیم شود؛ تفرقه چیزی بود که مجری و گزارشگر صداوسیما بر آن دامن زدند.

مدال آوری طلا به مراتب مهمتر بود؛ همان چیزی که البته از دید خیلی‌ها تنها یک رقابت غم‌انگیز بوده است که در آن برنده‌ای نیست. آنچه در این موقعیت رخ داده، عملکرد صداوسیما بوده است که بر آتش این سیاسی‌کاری‌ها دمیده و اساساً تقابل سیستماتیک را به جای روحیه ملی‌گرایانه پررنگ کرده است. بدسلیقگی و اظهارات مجری و البته گزارشگر رقابت میان این دو ایرانی، خود بیانگر اوج این نگاه انتقام‌جویانه بوده است. وقتی مجری گفت کیانی علیزاده نمک خورده و نمکدان شکسته یا آلت دست بیگانه شده و سیاسی‌کاری کرده، خود نماد بارز سیاسی‌کاری شده است. یا گزارشگری که گویی میدان جنگ است، اصلاً نام علیزاده را در گزارش مسابقه به زبان نمی‌آورد و با عنوانی مانند «حریفش و رقیبش و خودش او» کیانی علیزاده را خطاب قرار می‌دهد و بارها تلاش کرد طوری وانمود کند که انگار تمام تیم بر گزار کننده بسیج شده‌اند تا علیزاده در این رقابت پیروز شود و استفاده از جمله‌هایی مانند «می‌خواهند به او فرصتی بدهند»، «روند بازی با نقشه کامل است» و «مرتب حریف، خودش را زمین می‌زند» و... حتی به چشم کسانی که خواهان پیروزی ناهید کیانی بوده‌اند نیز عجیب و غریب بوده است. البته اینکه همیشه داوران ورزشی بین‌المللی می‌خواهند کاری کنند که ایرانی‌ها در رقابت‌های ورزشی بازنده در ادبیات ورزشی این سال‌های صداوسیما نیز بوده است، غافل از اینکه جهان،

ماجرای رقابت نکردن با رقیبان خاص، تا وجود محدودیت‌های ورزش بانوان تا کمبود امکانات و بسیاری مسائل دیگر، یک‌بار علیرضا فغانی داور بین‌المللی خیر رفتنش می‌آید، یک‌بار علیرضا فیروزجا مدال آور شطرنج جهانی فرانسه را برمی‌گزیند، یک‌بار کسانی مثل میترا حجازی پور، شهره بیات، غزل حکیمی‌فر، درسا درخشانی و... نام‌های مختلف دیگر با عناوین گوناگون کشورهای دیگر را برمی‌گزیند. در این رقابت‌ها نیز البته اگر چه از ۵ نفر به عنوان ایرانیانی که در تیم پنهان‌دگان حضور داشته‌اند نام برده می‌شود ولی نباید اسامی ایرانیان المپیک‌ای را که به نام ورزشکاران دیگر کشورها حاضر بوده‌اند، از یاد ببریم. مریم شیخ‌علیزاده ۱۷ ساله یکی از این افراد است؛ اولین زن ایرانی که بعد از انقلاب ۵۷ توانسته در المپیک شنا کند و نماینده کشور آذربایجان در این رقابت‌ها شده است. او در ۱۱ سالگی در ایران ۱۳ رکورد را جابه‌جا کرده بود.

آنچه رسانه ملی از علیزاده ندید با تمامی این نام‌های متعدد اما از مدت‌ها قبل وقتی مشخص شد در المپیک کیانی علیزاده مدال آور پیشین ایران و عضو تیم پنهان‌دگان ناهید کیانی، تنها نماینده زن تکواندوی ایران رودرروی هم قرار گرفتند برای خیلی‌ها که مسائل سیاسی و ورزشی را در هم می‌آمیزند، این رقابت از هر رقابت فینال و تلاش برای

آرمان ملی - امید کاجیان: مجری صداوسیما در حالی می‌گوید کیانی علیزاده از پول مردم استفاده کرده که ۱۵۰ میلیون یورو از صندوق توسعه ملی به این رسانه اختصاص داده شده است! اینجا ایران است؛ جایی که همه چیز را چه بخواهیم، چه نه با سیاست در هم آمیخته شده و نتیجه اینکه ریشه دواندن هر تفکری در خود، تقابلی را هم به وجود می‌آورد و امروز بیشتر از هر زمان دیگری این سیاست‌زدگی را می‌توان در ورزش ایران و البته در ورزش همه این سال‌های کشورمان دید. المپیک امسال نیز نیامده با ادبیاتی متفاوت عرصه تقابل در درون کشور شده و جدل سیاست‌ورزان. بعضاً رقابت‌ها از هر زمان دیگری رنگ و بوی اش کمرنگ‌تر شده و آنچه در میان کلام‌ها دیده می‌شود چیزی شبیه رقابت‌های انتخاباتی؛ البته با تمی خاص تر است. حتی مدال طلای فروغی نیز یکی از آنهاست؛ مدال تیراندازی‌ای که دستخوش برخی اظهار نظرها شده است. المپیک امسال از همان آغازش پر بود از حواشی‌ای که نشان می‌داد در این سال‌ها چه بر ورزش کشور گذشته است. حضور ۵ ایرانی در بین تیم ۲۹ نفره پنهان‌دگان؛ اما یکی از قابل‌تامل‌ترین وقایع المپیک امسال است. ایران بیشترین آمار ورزشکاران پنهانده را در این رقابت‌ها به خود اختصاص داده است، بیشتر از کشورهای جنگ‌زده. قطعاً این موضوع خود دارای معانی نهفته‌ای است که باز هم مسئولان نمی‌توانند به سادگی از آن گذر کنند. در تمام این سال‌ها هر بار شاهد شنیدن نام ورزشکارانی بوده‌ایم که یا از ایران رفته‌اند یا پس از اعزام به مسابقات بین‌المللی از بازگشت به ایران خودداری کرده‌اند؛ زنان و مردانی با دلایلی متفاوت. اگر خوب اسامی ملی پوشان افتخار آفرین را بررسی کنیم شاید به لیستی بالای ۵۰، ۶۰ نفر از ورزشکاران برسیم، که البته از میان آنها چند نام بیشتر سروصدا کرده است؛ کسانی که جزو شانس‌های مدال آوری در مسابقات جهانی و بین‌المللی به شمار می‌آیند؛ از